

ՄՇՏԱԾԱՐԱՒ ՄԱՐԳ.

Միացեալ Նահանգաց Պոսթոն քաղաքին բժշկական օրագիրը կը պատմէրէ ձէյմս Ուեպ անունով քառասունըութը տարեկան մարդ մը կայ որ պզտիկութենէն ի վեր անանցանելի ծարաւով մը կը տանջուի : Սովորաբար ցորեկը երեք քաշէն աւելի ջուր կը խմէ եղեր, գիշերներն ալ խոշոր լեցուն դոյլ (գովա) մը :

ՀԱՐԻՒՐ ԵՐԵՍՈՒՆԸՄԷԿ ՏԱՐԵԿԱՆ ԿԻՆ ՄԸ

Թէյմս օրագրին մէջ կը կարդանք որ Ամերիկայի Միացեալ Նահանգաց Հարաւային Քարոլինա ըսուած երկիրը Սինկլըքոն անունով կինը 131 տարեկան է, եւ դեռ կայտառ է կըսէ. 99 տարեկան եղած ատենը վարդախտ (զըզամուգ) հաներ ու աջուրները կուրցեր են. այլ խոր ծերութեամբը հասակն ամենեւին կարճըցած չէ. տանը մէջ յիսնամեայ կնկան մը պէս կը քալէ : Բոլոր որդիքը մեռած են. բոռներէն մէկը վաքսուն տարեկան է, անոր ալ բոռը տասներինը տարեկան :

ԿԱՏՂԱԾ ՇԱՆ ԽԱԾՈՒԱԾՔԻՆ ԳԷՄ ԳԵՂ

Եւրոպա ամառ ատեն շները չեն կրնար բերանին արձակ պտըտիլ, այլ միշտ բերանակապով. այս զգուշութեամբ հանդերձ դարձեալ շատ անգամ անոնց յանկարծական կատաղութեան խածուածքին զոհ կըլլան մարդիկ : Իսկ Արեւելք՝ ուր շները խմբովին արձակ համարձակ փողոցներու մէջ կը պտըտին ու անմեղ զառնուկներու պէս կարածին, անտարակոյս շատ աւելի ստեպ կը պատահին այն ցաւալի դիպումները : Այնպիսի ատեն պէտք է

Ա. Մէկէն խածուածքը չորս կողմէն ձգմել, որպէս զի մէջէն արիւնն ու կենդանոյն շղիքը ելլեն :

Բ. Յետոյ մոխրաջրով, եւ կամ սապոնի ջրով, կրախառն ջրով, աղի ջրով, եւ բէ որ ասոնցմէ մէկն ալ չգտնուի՝ պարզ ջրով վերքը լուալ :

Գ. Անկէց ետքը երկաթի կտոր մը կրակով կարմրեցնել եւ անով լաւ մը վերքը այրել :

Այս հնարքները ոչ միայն կատարած շան, այլ նաեւ որ եւ իցէ բունաւոր կենդանեաց խածուածքին դէմ աղէկ են :

ՄԱՅՐԵՆԻ ՍԷՐ

Սպանիոյ Մատրիտ մայրաքաղաքին մէջ աղքատ գործաւոր մը կար, որ իր աւուրջեքովը հազիւ տանը հարկաւորն կը հոգար : Ատեն եկաւ որ ալ չկրցաւ գործ գտնել. այն անգործութեան վրայ հիւանդութիւնն ալ գալով՝ խեղճ տնակը մեծ բշուառութեան մէջ ձգեց. այր եւ կին իրենց դեռահասակ տղոցմովը առանց կրակի ու հացի մնացին : Երբոր ալ տանը մէջ ուտելու բան չմնաց, սոսկալի անօթութիւնն խաբելու համար որ աղիքին կեղեքեր, սկսան մարացորենի ցօղունները ծծել : Այն ողորմելի կերակրով տասուերկու օր ապրելէն յետոյ, տարաբախտ մանկիկները կիսամեռ գետինն ընկած ողորմագին ձայնիւ քիչ մը հնց, պատառ մը հնց կաղաղակէին : Հայրերնին հիւանդ եւ յուսահատած, աղէխարշ սըրտով վրանին կընայէր ու այն անմեղներուն մահը չտեսած՝ վայրկեան մը յառաջ մեռնելու կը փափաքէր : Իսկ մայրերնին անօթութեամբ ու ցաւօք հալած մաշուած՝ վրանին ընկեր ու գետի պէս բափած արցունքովը կարծէր բէ անոնց քաղցը կրնայ բերեցընել : Մէյմըն ալ յանկարծ ուրախութեան ձայն մը կը ձգէ, եւ զունարափ դէմքին վրայ քաղցը ժպիտ մը կը փայլի :

« Սպասեցէք ինծի քիչ մը, սպասեցէք կըկանչէ, երբամ ձեզի կերակուր բերեմ : »

Այս կըսէ ու խնեքի պէս տնէն դուրս կը վազէ : Հազիւ վրան տասը վայրկեան անցաւ, դարձաւ եկաւ գիրկը լեցուն ուտելիք, որ սովալլուկ զաւկները մէկէն կերան լափեցին : Խեղճ մայրը գեղեցիկ հասակաջափ սեւ մազը զաւակացը հաց ճարելու համար ոչինչ գնով վաճառեր էր :

Այսպիսի անձնանուէր զոհը մօր մը ծնելատէր սիրտը միայն կրնայ զգալ եւ ազդել :